

Verslag bezoek partnergemeenten in Duitsland 17 t/m 20 juni 2011

Op **vrijdag 17 juni** 's morgens om 06.30 uur precies gingen we met ruim twintig personen waarvan drie jongeren, op pad met de bus met Willem van Leeuwen als onze chauffeur. De reis verliep voorspoedig en we arriveerden om 17.15 uur bij de pastorie in Grosserkmannsdorf. We werden hartelijk ontvangen door onze gastgezinnen en Isa sprak een woord van welkom en vertelde ons waar en bij wie we zouden slapen.

Daarna gebruikten we met elkaar een heerlijke maaltijd, klaargemaakt door diverse gemeenteleden, en zo hadden we voldoende gelegenheid om even rustig bij te praten.

Na de maaltijd boden wij onze partnergemeenten een boekje met foto's aan van de tentoonstelling in onze kerk. Het boekje met de geschiedenis en de tijdlijn met in het kort een Duitse uitleg hierover hebben wij erbij gegeven.

Zaterdag 18 juni vertrokken we met een propvolle bus naar het plaatsje Herrnhut, waar we opgewacht werden door Herr Küchler, voormalig predikant van deze Evangelische Broedergemeente, de Herrnhutters.

Hij bracht ons naar de kerk, deze kerk is van binnen helemaal wit. Witte muren, witte vloer, witte banken en witte gordijnen. Wit staat voor de kleur van de vreugde, wit geeft rust en reinheid, kleur leidt af. Er is geen kansel, er staat een tafel en een stoel voor in de kerk, over deze tafel ligt een groen kleed, ook de stoel is groen bekleed. Groen staat voor de kleur van het leven.

De drijvende kracht van deze Evangelische Broedergemeente was Ludwig Graf von Zinzendorf in 1722. Hij stelde zijn beweging 'Unter des Herrn Hut', daar is de naam Herrnhut van afkomstig.

Na een warme maaltijd die wij aangeboden kregen, hebben we een bezoek gebracht aan de begraafplaats, de Herrnhutter Gottesacker. In 1730 werd deze begraafplaats aangelegd en nu wordt nog steeds volgens hetzelfde principe begraven. Er zijn geen familiegraven. De hoofdkenmerken van deze Godsakker zijn: uniforme vlakke graftegels met eenvoudige teksten die plat op het graf gelegd worden. De tekst op de toegangspoort getuigt van het geloof in de wederopstanding: *Christus ist aufgestanden von den Toten und der Erstling geworden unter denen, die da schlafen*. Het is gebruikelijk dat op paasmorgen bij zonsopgang een processie wordt gehouden naar de Gottesacker van de Herrnhutters ten teken van hun geloof. Er wordt bijvoorbeeld geen grafruiming gehouden, men slaapt er tot de wederopstanding.

Na dit indrukwekkende bezoek aan de begraafplaats zijn we naar de Sterrenwerkplaats gegaan, kijkwerkplaats en tevens bezoekerscentrum. Hier konden we zien hoe de Herrnhutter Sternen gemaakt worden.

De geschiedenis van deze sterren begint op de kostscholen van de Evangelische Broedergemeenschap. Op deze kostscholen zaten kinderen van zendelingen. In de zendingsgebieden waren geen mogelijkheden voor de kinderen om verder te studeren. Als ze de basisschoolleeftijd hadden bereikt, werden ze teruggestuurd naar het moederland. Onder de hoede van de Broedergemeente kregen zij hun opleiding. Omdat heimwee de kinderen regelmatig parten speelde, vooral rond de adventstijd, knutselde ongeveer 150 jaar geleden een onderwijzer een ster van papier en karton in elkaar. Al snel maakten de leerlingen zelf ook sterren, dit verzachtte hun heimwee een beetje.

Pas in de 20^e eeuw startte de sterrenproductie een manufactuur. Tot op heden worden de sterren nog steeds met de hand gemaakt en wereldwijd verkocht.

Op **zondag** was er een kerkdienst in het prachtige kerkje van Grosserkmannsdorf. In deze dienst stond het thema *Over grenzen heen* centraal. Het was een interactieve dienst, die verzorgd werd door ds. Schreiner. Wij zongen o.a. samen met hun koor het lied *May the road rise to meet you*, wat prachtig klonk omdat wij dit van tevoren met elkaar geoefend hadden. In plaats van de overdenking werden we in kleine groepen verdeeld om te discussiëren over het thema, hoe ver je over je grenzen heen gaat bijvoorbeeld met je vrijheid en met je geloof. Dit is een goede manier om samen Gemeente te zijn. Aan het einde van de dienst hebben wij onder begeleiding van Kees van Oudenallen met zijn saxofoon het lied *Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur* gezongen en de beide Gemeenten een lantaarn met kaars aangeboden.

Tijdens de koffie na de dienst zijn wij deelgenoot gemaakt van het project Munkács. Dit project betreft een kindertehuis in de Oekraïne. Kinderen, die geen thuis hebben, worden daar opgenomen. De middag werd doorgebracht bij de gastgezinnen. Een aantal van ons is naar Dresden geweest, anderen hebben heerlijk gewandeld in de omgeving. Om vijf uur 's middags was er in Grosserkmannsdorf een gezamenlijke barbecue. Het was weer als vanouds ontzettend gezellig en met het weer hebben we het geweldig getroffen.

Aan het einde van de barbecue bedankte Isa Richter ons voor onze komst en wij de beide Gemeenten en vooral Isa, die heel veel van de organisatie op zich genomen had.

Na een hartelijk afscheid van de gastgezinnen en het zingen van een afscheidslied vertrokken wij **maandag** met onze bus. De stemming zat er goed in, onderweg werd nog veel nagepraat.

De terugweg ging langs een andere route met als pech, dat wij bij Dortmund in de file kwamen te zitten en wat later dan gepland weer terug waren in Aalsmeer. Bij aankomst werden we opgewacht door familie en Yvonne Lamers van de kerkenraad.

Willem van Leeuwen, onze wel vertrouwde chauffeur, heeft ons weer veilig thuisgebracht. Wij hebben hem hiervoor hartelijk bedankt en over twee jaar wil hij weer graag onze chauffeur zijn als we weer op bezoek gaan bij onze partnergemeenten. Namens de commissie partnergemeenten,

Anneke Eveleens en Ans Goezinne-Oud